

Naar jeg altsaa skal begynde med at gøre nogle Bemærkninger til de Endringer, som ganske vist i ikke ringe Antal ere stillede til Budgettet, skal jeg først omtale Endringsforslaget Nr. 63 til § 9 om Forhøjelsen af Graverens og Kirkeværgens Løn ved Brøndshøj Kirke, hvor Udvalget har foreslaaet Nedsættelse med 130 Kr. Jeg skal ikke dvæle videre ved dette Forslag, jeg skal kun sige, at jeg vilde finde det rigtigt at gaa til den foreslaaede ret billige Forhøjelse af de forholdsvis tarvelige Lønninger, idet nemlig Graveren nu har 150 Kr. og Kirkeværgen 120 Kr., men ved den foreslaaede Forhøjelse vilde hver af dem faa 200 Kr. Det vil til syvende og sidst kun dreje sig om, hvorvidt man i Tidens Løb vil kunne faa Mænd til at varetage de Forretninger, som følge med disse Stillinger, og som ikke ere blevne lidt forøgede, efter at Kirkegaarden er bleven forøget til det dobbelte Areal; men jeg maa selvfølgelig søge at komme igennem med Beløbet, som det nu er nedsat.

Hvad § 21 angaar, skal jeg først omtale det, som den ærede Ordfører nævnte, og hvorom der har været Samraad mellem Udvalget og mig. Det er Konto I. B., ministerielle og Kontorudgifter, og jeg vil da bekræfte, hvad den ærede Ordfører her udtalte, nemlig, at der fra indeværende Finansaaars Begyndelse ikke vil være noget til Hinder for at gøre Rede paa de aarlige Regnskaber for de Udgifter, som falde paa denne Post, idet der ikke fra forrige Finansaar er overført noget Understud.

Under Nr. 93 har jeg stillet Forslag om en Bevilling af 3,000 Kr. til Tilvebringelse af Tegninger og til sagkyndig Assistance for vedkommende Syn ved Udsættelser af Byggearbejder ved Kirker. Jeg maa tilstaa, at det har undret mig noget, at Udvalget ikke er gaaet ind paa dette Forslag, idet det jo let vil ses, at Hensigten med Forslaget i Virkeligheden har været at spare Statskassen for Udgifter ved de ret betydelige særlige Syn, som de almindelige Syn efter Kirkesynsloven have Ret til at forlange. Det har jo hidtil været Stil, at hvor Reparationer af Kirker har angaaet Smaating, men hvor det dog har været indlysende for Provsfeshnet, at man burde sikre sig teknisk Assistance for at bevare Kirken i samme Stil som hidtil, har man henvendt sig til Ministeriet om en saadan teknisk Assistance. Den er ogsaa bleven ydet ved Hjælp af Bygningsinspektøren, men dette Forhold har ikke kunnet vedblive, efterhaanden som Antallet af disse Begæringer er stigende, og jeg har derfor foreslaaet et saadant kalkulatorisk Beløb stillet til min

Disposition. Det kan være, at det ikke er nødvendigt at anvende 3,000 Kr. hertil, og at jeg kunde lade mig nøje med mindre. Jeg vil ogsaa tro, at der i den ærede Ordførers Udtalelser ikke laa nogen absolut Modstand mod en Bevilling som denne, for saa vidt man ved nærmere Forhandling kunde blive enig derom.

Under Nr. 94 er der af Udvalgets Klerikal stillet Forslag om Nedsættelse med 800 Kr. til Kammerherre Falsens Enke. Jeg skal med Hensyn hertil i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valokreds (Næstved) som Ordfører for Mindretallet forleden Dag udtalte. Jeg skal dog særlig bemærke, at for mig staar Sagen saaledes, at det kan være naturligt nok, og at det maaste ligge i de historiske Forhold, at Posten som Teaterchef ikke er bleven pensionsberettiget, uagtet dette Embede turde være forbundet med et betydeligt Anvar og i øvrigt staar i Række med andre Statsembeder. Man har paa dette Punkt maaste ladet sig lede af Hensyn til, at der rimeligvis oftere vilde ske Forandringer i Besættelsen af denne Post. Det er ogsaa sket i Tidens Løb, at Cheferne hyppig have vekslet. Men naar man som i det foreliggende Tilfælde staar over for en Embedsmand, der har været i denne Post i 18 Aar, forekommer det mig, at det ikke er billigt at benytte sig af den manglende Pensionsret til nu at sætte Spørgsmaalet i Forbindelse med, hvorvidt den paagældende har indlagt sig større eller mindre Fortjeneste af Staten, og hvorvidt hans Enke nu er i Trang eller ikke. Jeg kan ikke tvivle om, at man ikke, hvis Kammerherre Falsen var gaaet af fra sin Stilling i levende Live, paa ny vilde have optaget det meget omdebatterede Spørgsmaal om hans Fortrin og Mangler som Teaterchef, men vilde have været fuldt rede til at tilstaa ham et Ekvivalent for hans Arbejde, og jeg vil derfor ogsaa anse det for simpel Retfærdighed mod hans Enke, at hun bliver stillet paa samme Maade som andre under lignende Forhold, og at der bliver tilstaaet hende denne forholdsvis moderate Understøttelse, uden at der i øvrigt tages Hensyn til, om hendes pekuniære Stilling er saadan, at hun muligvis kan komme igennem uden en saadan. — Under Nr. 95 og 97 har jeg stillet Forslag om en Understøttelse til Professor Mariagers Enke og Arkitekturmaler Kornbechs Enke. Udvalget er ikke gaaet ind herpaa, og Grunden hertil er, som den ærede Ordfører udtalte, den, at man ikke mener, det er rigtigt at komme ind paa at bevilge Understøttelser til Enker efter Personer, som